

1. Nebude-li firma v krátkém období vyrábět:
  - a) fixní náklady budou záporné
  - b) fixní náklady budou nulové
  - c) fixní náklady budou kladné
  - d) fixní náklady budou progresivní
  - e) žádná odpověď není správná

2. Míra nezaměstnanosti (v %) se vypočítá jako:
  - a) podíl nezaměstnaných a ekonomicky aktivních obyvatel a to celé násobeno stem
  - b) podíl zaměstnaných a pracovní síly a to celé násobeno stem
  - c) podíl nezaměstnaných a zaměstnaných a to celé násobeno stem
  - d) platí a, b, c, současně
  - e) neplatí žádná z uvedených variant

3. Určete správný vzorec pro jednoduchý multiplikátor
  - a) $1/(1-c)$
  - b) $1/(c-1)$
  - c) $1/(1-t)$
  - d) $c/(1-c)$
  - e) $c/(c-1)$

4. Apreciace domácí měny povede za jinak stejných podmínek v delším období k současnému:
  - a) růstu exportu a poklesu importu
  - b) poklesu exportu a poklesu importu
  - c) poklesu exportu a růstu importu
  - d) růstu exportu a růstu importu
  - e) neplatí ani jedna z uvedených variant

5. Čistý domácí produkt (ČDP) získáme jako HDP minus
  - a) odpisy (amortizace)
  - b) osobní daně
  - c) nepřímé daně
  - d) nerozdělený zisk firem
  - e) úroky

6. Indiferenční křivka:
  - a) je množina kombinací statku X a Y se stejným celkovým užitekem
  - b) se může protínat s jinou indiferenční křivkou při platnosti optima spotřebitele
  - c) může být rostoucí, pokud platí axióm nenasycenosti
  - d) je konkávní vzhledem k počátku
  - e) neplatí ani jedna z uvedených variant

7. Kvantitativní rovnice peněz má tvar:
  - a) $M.V = P.Y$
  - b) $M.P = V.Y$
  - c) $M.Y = V.P$
  - d) $P.V = M.V$
  - e) Ani jedna z uvedených variant není správná

8. Pokud firma vykazuje rostoucí výnosy z variabilního vstupu, pak mezní a průměrné náklady s rostoucím objemem výroby
- rostou
  - klesají
  - nejdříve klesají a pak rostou
  - nejdříve rostou a pak klesají
  - neplatí ani jedna z uvedených variant
9. Monopson je tržní struktura, kdy na trhu existuje
- jen jeden poptávající
  - jen jeden nabízející
  - nabízející má na trhu dominantní postavení
  - je velký počet poptávajících
  - neplatí ani jedna z uvedených variant
10. Který z následujících vztahů může být funkcí poptávky?
- $P = 100 - 4Q$
  - $P = 120 - (6 - Q)$
  - $P = 40 + 2Q$
  - $S = 30 + 2Q$
  - $P = Q + 12$
11. Typická celková produkční funkce má:
- lineární tvar
  - progresivní tvar
  - degresivně progresivní tvar
  - progresivně degresivní tvar
  - degresivní tvar
12. Neočekávaně vysoká inflace zpravidla nejvíce postihuje:
- dlužníky
  - věřitele
  - vlastníky nemovitostí
  - všichni výše uvedení jsou postiženi stejně
  - stejně dlužníky i věřitele
13. Který z nástrojů nepatří mezi „základy moci“ v rukou manažera
- odměňování,
  - postihování,
  - informace,
  - pracovní náplň,
  - vztah jiných lidí k manažerovi.
14. Metoda řízení podle cílů je postavena na principu
- formulace cílů pro všechny podnikové útvary a pracovníky,
  - hierarchie cílů v organizaci a jejich rozepisování směrem dolů,
  - přenesení cílů na nižší a střední úrovně řízení organizace,
  - dohody mezi manažery a jejich podřízenými v oblasti cílů a výkonových norem použitých pro hodnocení,
  - variantní formulace cílů.

15. Plány se zpravidla v organizaci podle návaznosti z časového hlediska dělí na
- bleskové, střednědobé a dlouhodobé,
  - strategické, taktické a operativní,
  - krátkodobé a výhledové,
  - měsíční, roční, střednědobé a dlouhodobě výhledové záměry,
  - operativně závazné, střednědobě variantní a dlouhodobě výhledové.
16. Když manažer uplatňuje direktivní styl vedení lidí
- konzultuje problém s pracovníky a bere v úvahu jejich názor,
  - poskytuje pracovníkům návod, co se má dělat a jak se to má dělat,
  - kontroluje průběh práce a postihuje pracovníky za nedostatky,
  - uplatňuje výkonové normy v systému odměňování,
  - vytváří podmínky pro týmovou práci.
17. Formulace organizačních cílů má význam především pro
- určení způsobu odměňování pracovníků v organizaci,
  - určení směru, kam se mají pracovníci organizace pohybovat a čeho mají dosáhnout,
  - stanovení pravidel pro spolupráci mezi organizačními útvary,
  - formulaci podnikové kultury a způsobu komunikace mezi pracovníky,
  - pro výběr vhodných pracovníků.
18. Rozhodování, které probíhá na různých úrovních řízení organizací má stránky
- subjektivní a objektivní,
  - časovou, logickou a diametrální,
  - sociální, motivační a stimulační,
  - formální a neformální,
  - meritorní (věcnou) a formálně logickou (procedurální).
19. K základním typům rozhodovacích problémů patří
- krátkodobé a dlouhodobé rozhodovací problémy,
  - specifické a obecné rozhodovací problémy,
  - manažerské a rutinní rozhodovací problémy,
  - dobře a špatně strukturované rozhodovací problémy,
  - lineární a stochastické rozhodovací problémy.
20. Kompetence manažera vyjadřuje
- schopnost vést podřízené pracovníky,
  - rozsah jeho pravomocí daný postavením v organizaci,
  - jeho postavení v organizaci,
  - způsobilost úspěšně vykonávat příslušné pracovní činnosti,
  - způsob kontroly, kterou manažer je povinen vykonávat.